

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 44 0 P 000521 21 Gž 3
Zenica, 23.11.2021. godine

Kantonalni sud u Zenici, u građanskom vijeću sastavljenom od sudija: Adnan Baručija, kao predsjednik vijeća, Halilović Nusreta i Ranka Baškarad, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja -----, iz Žepča, -----, koga zastupa punomoćnik Franjo Marjanović, advokat iz Žepča, protiv tužene Federaciju BiH, Vlada Federacije BiH, Federalno ministarstvo za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata, zastupanih po Federalnom pravobranilaštvu, sa sjedištem u Sarajevu, radi utvrđenja nezakonitog prekida profesionalne vojne službe, te utvrđenja nezakonitosti donesenih rješenja i uspostava radno pravnog statusa sa isplatom plaća, v.s. 133.656,73 KM, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda Žepče broj: 44 0 P 000521 17 P 3 od 11.08.2021.godine, u sjednici vijeća održanoj dana 23.11.2021.godine, donio je:

R J E Š E N J E

Žalba se uvažava prvostepeno rješenje ukida i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenim rješenjem, stavom prvim izreke, odbačena je tužba tužitelja kao neblagovremena. Stavom drugim izreke prvostepenog rješenja tužitelj je obavezan da tuženom naknadi troškove postupka u iznosu od 2.820,00 KM, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je po punomoćniku blagovremeno podnio žalbu kojom isto pobija u cijelosti zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primijene materijalnog prava i zbog odluke o troškovima postupka. U žalbi navodi tok dosadašnjeg postupka, ističe da je tužitelj dana 26.03.2018.godine postupajući po rješenju Općinskog suda u Žepču od 13.03.2018.godine i 16.03.2018.god uredio tužbu od 27.12.2002.godine na način da je kao tuženog označio: Federacija Bosne i Hercegovine-Federalno ministarstvo odbrane, te je 12.03.2008.godine dopunio tužbu od 27.12.2002.godine. Ističe da tužena u odgovoru od 19.06.2008.godine na dopunjenu tužbu nije istakla prigovor protivljenja „preinaci tužbe“, te se upustila u raspravljanje o glavnoj stvari, te je tužitelj podneskom od 26.03.2018.godine postupajući po rješenju Općinskog suda u Žepču od 13.03.2018.god i 16.03.2018.godine uredio i dopunio tužbu od 12.03.2008.godine na način da je kao tuženu označio Federacija Bosne i Hercegovine, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, Federalno ministarstvo za pitanje branitelja i invalida domovinskog rata a da su ostali elementi tužbe od 27.12.2002.godine kao i dopunjenoj tužbi od 12.03.2008.godine ostali ne izmijenjeni. U žalbi navodi odredbe čl.66. i 36. Zakona o parničnom postupku. Smatra da je tužitelj po rješenju suda uredio tužbe od 27.12.2002.godine i od 12.03.2008.godine, te se smatra da su tužbe uredno podnesene onog dana kada su prvi put bile podnesene i zbog toga iste nisu preinačene i da su iste blagovremene. U konkretnom slučaju tužba je podnesena 27.12.2002.godine a rješenje Federalnog ministarstva odbrane br. 04-34-5-232-145/02, tužitelj je

primio 03.12.2002.godine, pa kako je tužba podnesena 27.12.2002.godine to je ista podnesena u zakonskom roku. Predlaže da se žalba uvaži prvostepeno rješenje preinači te da se tuženi obaveže da tužitelju naknadi troškove cijelog postupka uvećane za iznos nagrade za sastav žalbe u iznosu od 960,00 KM.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Pošto je ispitao pobijano rješenje u onom dijelu u kojem se žalbom osporava i po službenoj dužnosti, shodno odredbi člana 221., a u vezi sa članom 236., Zakona o parničnom postupku, drugostepeni sud je zaključio slijedeće:

Žalba je osnovana.

Iz prvostepenog spisa proizlazi da je tužitelj po punomoćniku u ovoj pravnoj stvari protiv tuženog Federalnog Ministarstva odbrane Sarajevo, Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine podnio tužbu dana 27.12.2002.godine, radi pokretanja upravnog spora protiv rješenja tuženog Ur.broj:04-34-5-232-145/02 od 21.11.2012.godine. Vrhovni sud Federacije BiH je nakon prijema navedene tužbe uz dopis broj: U-2697/02 od 12.05.2005.godine dostavio navedenu tužbu Općinskom sudu u Zenici dana 23.06.2005.godine na nadležni postupak, nakon čega se Općinski sud u Zenici oglasio nenadležnim za postupanje u ovoj pravnoj stvari i spis predmeta dostavio Općinskom sudu Žepče na nadležni postupak. Iz činjeničnog stanja prvostepenog spisa proizilazi da je tužitelj protiv tužene prvostepenom sudu podnio tužbu dana 12.03.2008.godine radi utvrđenja nezakonitog prekida profesionalne vojne službe, te utvrđenja nezakonitosti donesenih rješenja i uspostave radno pravnog statusa sa isplatom plaća, v.s. 22.000,00 KM. U toku postupka koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja, rješenjem Kantonalnog suda u Zenici br. 44 0 P 000521 09 Gž od 20.05.2009.godine uvažena žalba tužene i ukinuta prvostepena presuda br. 44 0 P 000521 08 P od 15.12.2008.godine i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje. Prvostepeni sud je u nastavku postupka u ovoj pravnoj stvari donio rješenje broj: 44 0 P 000521 11 P 2 od 11.10.2016. godine, kojim je utvrđeno da je ova pravna stvar okončana tako što se ima smatrati da je tužba tužitelja povučena. Kantonalni sud u Zenici je rješenjem br. 44 0 P 000521 16 Gž 2 od 15.02.2017. godine uvažio žalbu tužitelja i ukinuo prvostepeno rješenje br.44 0 P 000521 11 P 2 od 11.10.2016. godine i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje. Iz prvostepenog spisa proizilazi da je prvostepeni sud donio rješenje broj: 44 0 P 000521 17 P 3 od 16.03.2018.godine kojim je tužitelju vraćena tužba podnesena 27.12.2002.godine i 12.03.2008.godine, te je naloženo da se ista uredi u skladu sa odredbom čl.53. Zakona o parničnom postupku. Postupajući po navedenom rješenju prvostepenog suda tužitelj je po punomoćniku prvostepenom sudu podnio uređenu tužbu od 26.03.2018.godine. Prvostepeni sud je u nastavku postupka u ovoj pravnoj stvari donio pobijano rješenje broj: 44 0 P 000521 17 P 3 od 11.08.2021.godine.

Odredbom čl.336 st.1. Zakona o parničnom postupku je propisano da ako je podnesak nerazumljiv ili ne sadrži sve što je potrebno da bi se po njemu moglo postupiti, sud će podnositelju vratiti podnesak radi ispravke ili dopune, uz navode šta treba ispraviti ili dopuniti i odredit će rok za ispravku ili dopunu podneska, koji ne može biti duži od osam dana. Stavom 2 istog člana je propisano ako je podnesak vezan za rok bude ispravljen odnosno dopunjen i predan sudu u roku određenom za dopunu ili ispravku, smatrat će se da je podnesen sudu onog dana kad je prvi put bio podnesen. Stavom 3 istog člana je propisano da će se smatrat da je podnesak povučen ako ne bude vraćen sudu u određenom roku, a ako bude vraćen bez ispravke odnosno dopune, odbacit će se. Stavom 4 istog člana je propisano da ako podnesci ili prilozi nisu podneseni u dovoljnom broju primjeraka, sud će pozvati podnositelja da ih u određenom

roku podnese. Ako podnosilac ne postupi po tom nalogu, sud će podnesak odbaciti.

Cijeneći naprijed navedeno, po ocijeni ovog suda, prvostepeni sud je donoseći pobijano rješenje počinio povredu odredaba parničnog postupka jer nije primijenio odredbu člana 336 st.1. i 2. Zakona o parničnom postupku, jer nije cijenio činjenicu da je Rješenjem prvostepenog suda od 16.03.2018.godine tužitelju vraćena tužba podnesena dana 27.12.2002.godine i 12.03.2008.godine na uređenje u skladu sa odredbom čl.53. Zakona o parničnom postupku i da je tužitelj postupio po navedenom rješenju prvostepenog suda i dostavio uređenu tužbu od 26.03.2018.godine, pa se prema citiranoj odredbi čl.336 st.2. Zakona o parničnom postupku ima smatrati da je tužba podnesena onog dana kada je prvi put bila podnesena tj. 27.12.2002.godine.

Tačni su navodi iz prvostepenog rješenja da je tužbom od 27.12.2002.godine traženo poništenje rješenja tuženog, te da je tužbom od 12.03.2008.godine radi utvrđenja nezakonitog prekida profesionalne vojne službe, te utvrđenja nezakonitosti donesenih rješenja i uspostave radno pravnog statusa sa isplatom plaća, v.s. 22.000,00 KM, preinačena tužba od 27.12.2002.godine, isticanjem novih tužbenih zahtjeva koji nisu bili navedeni u prvobitno podnesenoj tužbi od 27.12.2002.godine.

Cijeneći navedeno drugostepeni sud smatra da je žalba osnovana kako u dijelu koji se odnosi na tužbeni zahtjev kojim se traži poništenje rješenja Federalnog Ministarstva odbrane broj:04-34-4-95-R-163/02 od 30.09.2009.godine i broj: 04-34-5-232-145/02 od 21.11.2002.godine,tako i u pogledu preostalih tužbenih zahtjeva koji su istaknuti preinačenjem prvobitne tužbe od 27.12.2002.godine, koja je blagovremeno podnesena, tužbom od 07.03.2008.godine i u uređenoj tužbi od 26.03.2018.godine isticanje ostalih tužbenih zahtjeva, jer se na te tužbene zahtjeve koji se odnose na novčana potraživanja u pogledu blagovremenosti tužbe ne može primijeniti odredba člana 137.Zakona o radnim odnosima i plaćama službenika organa uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine.Za navedena novčana potraživanja se primjenjuju odredbe Zakona o radu F BiH (“Službene novine FBiH”, broj: 43/99, 32/00 i 29/03).

Prema izričitoj odredbi čl.137.Zakona o radnim odnosima i plaćama službenika organa uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine (Sl. novine FBiH br.13/98), koji zakon je bio na snazi u vrijeme nastanka predmetnog spornog odnosa, službenik je imao pravo da protiv rješenja rukovodioca donesenog po prigovoru podnese zahtjev za zaštitu svojih prava nadležnom sudu u roku od 30 dana, računajući od dana prijema rješenja o odbijanju prigovora. Rješenje doneseno po prigovoru tužitelja broj:Ur: 04-34-5-232-145/02 od 21.11.2002.godine,tužitelj je primio dana 03.12.2002.godine, pa je zbog toga tužitelju pripadalo pravo da tužbu za zaštitu svojih povrijeđenih prava podnese najkasnije do 06.01.2003.godine.

U tužbi od 27.12.2002.godine, postavljen je slijedeći tužbeni zahtjev: „Da se tužba uvaži kao osnovana a pobijano i prvostepeno rješenje tuženog poništi kao nezakonito“,iz čega proizilazi da je tužitelj blagovremeno podnio tužbu Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine dana 27.12.2002.godine, radi pokretanja upravnog spora protiv rješenja tuženog Ur.broj:04-34-5-232-145/02 od 21.11.2012.godine.Rješenjem prvostepenog suda od 16.03.2018.godine tužitelju je vraćena tužba podnesena dana 27.12.2002.godine i 12.03.2008.godine na uređenje u skladu sa odredbom čl.53. Zakona o parničnom postupku a tužitelj je postupio po navedenom rješenju prvostepenog suda i dostavio uređenu tužbu od 26.03.2018.godine, pa se prema citiranoj odredbi čl.336 st.2. Zakona o parničnom postupku ima smatrati da je tužba podnesena onog dana kada je prvi put bila podnesena tj. 27.12.2002.godine.

Na temelju iznesenog, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja, primjenom odredbe iz člana 235.tačka 3. Zakona o parničnom postupku,(„Službene novine FBiH“, broj 53/03, 73/05,19/06 i 88/15).

U nastavku postupka, prvostepeni sud će cijeneći razloge zbog kojih je doneseno ovo rješenje ,kao i druge navode žalbe, održati glavnu raspravu na kojoj će izvesti predložene dokaze za utvrđivanje činjenica koje se odnose na tužbeni zahtjev za poništenje, kao nezakonitih navedenih rješenja Federalnog Ministarstva odbrane broj:04-34-4-95-R-163/02 od 30.09.2009.godine i broj: 04-34-5-232-145/02 od 21.11.2002.godine, kao i za tužbene zahtjeve za novčana potraživanja koji su stavljeni preinačenom tužbom od 07.03.2008.godine i u uređenoj tužbi od 26.03.2018.godine,nakon čega će utvrditi sve bitne činjenice i donijeti pravilnu i zakonitu odluku.

Predsjednik vijeća,
Adnan Baručija,s.r.